

Ја ти пос-ти-ла ме — на пос-те-ла

Да лег — наш Дој-чин, да лег — наш.

(3-2-2) ♩... = 42

Ја ти постила мена постела
Да легаш, Дојчин, да легаш. 2

А ти си седлаш твојата коња
Да бегаш, Дојчин, да бегаш. 2

Ти ќе си одеш далену на далену
На кого ти ме оставиш,
На кого, Дојчин, на кого.

Земиме, Дојчин, и јас да одам
Со тебе, Дојчин, со тебе. 2

Мојата уста твоја да биде,
Да јадеш, Дојчин, да пијеш. 2

Мојата снага твоја да биде,
Да легаш, Дојчин, да легаш. 2

Ja ti postila meka postela
Da legnaš, Dojčin, da legnaš. 2

A ti si sedlaš tvojata konja
Da begaš, Dojčin, da begaš. 2

Ti kje si odeš daleku na daleku
Na kogo ti me ostaviš,
Na kogo, Dojčin, na kogo.

Zemime, Dojčin, i jas da odam
So tebe, Dojčin, so tebe. 2

Mojata usta tvoja da bide,
Da jadeš, Dojčin, da piješ. 2

Mojata snaga tvoja da bide,
Da legaš, Dojčin, da legaš. 2

I laid out a soft bed for you
For you to lay on, Dojchin, for you to lay on. 2

But you saddle your horse
To run off, Dojchin, to run off. 2

You will go far, far away
For whom will you leave me?
For whom, Dojchin, for whom?

Take me, Dojchin, that I may go also
With you, Dojchin, with you. 2

My lips will be yours
To eat with, Dojchin, to drink with. 2

My body will be yours
To lay with, Dojchin, to lay with. 2